Ankenævnet for Forsikring

Den 5. august 2015 blev i sag nr. 87921:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Hun klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har henvist til, at klagerens eventuelle krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 8/4 2008 var udsat for et ulykkestilfælde, hvor et tivolitog væltede, hvilket førte til, at hun mistede halvdelen af sin ene lillefinger. I efteråret 2009 fik hun udbetaling for 5 % varigt mén fra en anden ulykkesforsikring samt fra en ansvarsforsikring.

Hun har anmeldt ulykken til det indklagede selskab den 2/10 2014. Hun har oplyst, at årsagen til den sene anmeldelse er, at hun først på dette tidspunkt blev opmærksom på, at hun havde en ulykkesforsikring i det indklagede selskab gennem sin fagforening.

Klageren har i klageskemaet af 11/4 2015 anført:

> "D. 8/4 2008 kom jeg ud for en ulykke, hvor jeg mistede halvdelen af en lillefinger. Efter længere tids tovtrækkeri blev méngraden fastsat til 5 %, hvorefter skadevolderens og mit eget forsikringsselskab udbetalte erstatning i oktober hhv. november 2009, og sagen derefter afsluttet.
>
> Ved en tilfældighed opdagede jeg i oktober 2014 at jeg via mit arbejde som … og den tilhørende overenskomst har haft en ulykkesforsikring siden 1993. Jeg kontaktede straks

selskabet (Alka Forsikring), der dog afviste erstatningskravet som forældet. Jeg bad om at få indbragt sagen for det såkaldte fællesnævn, som har behandlet sagen og afvist kravet. Nævnets svarskrivelse er vedhæftet.

Sagens kerne, som jeg ønsker Ankenævnets stillingtagen til, er hvorvidt ukendskab til forsikringens eksistens kan begrunde at forældelsesfristen udskydes. Efter min opfattelse har selskabet og Serviceforbundet været så dårlige til at informere om forsikrings eksistens, at dette bør medføre udskydelse af forældelsesfristen.

Den eneste måde hvorpå selskabet/serviceforbundet tilsyneladende har informeret om forsikringen, siden dens etablering i 1993, er via diverse information i fagforeningsbladet, hvilket efter min opfattelse er utilstrækkeligt og ikke kan tillægges nogen juridisk værdi.

Der er ikke udsendt nogen form for årlig opgørelse af eller information om indbetalingen til forsikringen, og dette fremgår heller ikke af den i øvrigt detaljerede månedlige PBS oversigt med betalingsopkrævning til fagforeningen (eksempel vedhæftet).

Siden jeg blev bekendt med forsikringen har jeg talt med adskillelige andre …, der også er medlem af Serviceforbundet. INGEN af dem kendte til forsikringen. Min daværende arbejdsgiver … informerede mig heller ikke om forsikringen efter ulykken og den deraf følgende sygdomsperiode. Der henvises i øvrigt vedhæftede afgørelses fra Fællesnævnet.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?
Invaliditetsdækning for 5% méngrad jf. forsikringsbetingelserne."

Af brev af 5/10 2014 fra klageren til selskabet fremgår bl.a.:

"Jeg fremsender hermed forsikringspapirer samt journaloplysninger i forbindelse med trafikulykken d. 6/4-2008.

Årsagen til, at jeg først henvender mig til jer nu er, at jeg desværre først ved en gennemgang af mine forsikringspapirer blev opmærksom på, at jeg har en ulykkesforsikring hos jer gennem min fagforening."

Selskabet har i brev af 2/12 2014 til klageren anført:

"Vi har nu modtaget svar fra Serviceforbundets opkrævningskontor som oplyser følgende angående din kontingentopkrævning og medlemskab af ulykkesforsikringen.

- Du bliver medlem af ulykkesforsikringen den 1/7-1993 frem til d.d.
- Den 6/8-1993 fremsendes et forsikringsbevis til dig som bevis for, at du er omfattet af Serviceforbundets Fritidsulykkesforsikring.
- Der er skrevet en del artikler om Fritidsulykkesforsikringen i Fagbladene. Præmien er indeholdt i dit kontingent til fagforeningen.

Med baggrund i disse oplysninger burde du have været viden om dit forsikringsforhold og anmeldt sagen rettidig."

3. 87921

I brev af 4/5 2015 fra selskabet til nævnet hedder det:

> "Der er i Forsikringsaftaleloven § 29 fastsat regler om forældelse af krav i henhold til en forsikringsaftale. Det fremgår af § 29, at krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven.
>
> Forældelsesloven af 1. januar 2008 bestemmer i lovens § 3 stk. 1, at forældelsesfristen er 3 år.
>
> Det fremgår endvidere af stk. 2, at det alene er i tilfælde, hvor fordringshaveren er ubekendt med fordringen, at forældelsen først begynder at løbe når fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab til fordringen.
>
> Forældelsesfristen regnes i henhold til § 2 stk. 1 fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, hvilket vil sige forfaldstidspunktet.
>
> Et krav på erstatning i anledning af personskade forfalder på det tidspunkt, hvor kravet kan gøres op, hvilket vil sige, når de varige følger af skaden har manifesteret sig.
>
> Ifølge gældende praksis er ukendskab til forsikringens eksistens eller dækningsomfang ikke til hinder for, at der indtræder forældelse af et forsikringskrav.
>
> Klager mistede i april 2008 halvdelen af sin lillefinger ved et ulykkestilfælde og fik i oktober/november 2009 udbetalt erstatning - dels fra ansvarsforsikringen dels fra en individuel ulykkesforsikring - for varige følger svarende til et mén på 5%.
>
> Klager har således senest i oktober 2009 været klar over, at hun havde pådraget sig en skade, som havde givet varige følger og var bekendt med kravet/fordringen senest på dette tidspunkt.
>
> Skaden blev imidlertid først anmeldt til Alka Forsikring i oktober 2014 - 6,5 år efter ulykken - og mere end 2 år efter udløbet af forældelsesfristen.
>
> Klager har anført, at hun principielt er enig i, at man selv er ansvarlig for at holde styr på sine forsikringer, men at dette ikke skulle gælde, når der er tale om en 21 år gammel aftale.
>
> Vi skal i den forbindelse bemærke, at klager har været omfattet af den kollektive ulykkesforsikring siden juli 1993 (hun modtog forsikringsbevis den 6. august 1993) og selvom der først sker en skade efter 15 år, har dette ikke indflydelse på de forsikringsbetingelser og retsregler, som gælder ved vurderingen af en skade.
>
> Det forhold, at præmien for den kollektive ulykkesforsikring ikke er udspecificeret på klagers kontingentopkrævning kan heller ikke bevirke, at de gældende betingelser/regler fraviges.
>
> Da det med henvisning til Forældelseslovens regler og praksis er fordringen/kravet (det at man har pådraget sig en skade, der har givet varige følger) man skal være/burde være bekendt med og ikke forsikringens eksistens, må vi fastholde, at klagers krav i forbindelse med ulykken den 8. april 2008 er forældet og skal henvise til praksis på området, bl.a. præmisserne i Ankenævnets kendelse nr. 71.650 fra 5. december 2007 nederst side 3."

4. 87921

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at klageren har modtaget et forsikringsbevis af 6/8 1993 fra selskabet vedrørende den kollektive ulykkesforsikring.

Om suspension af den 3-årige forældelse fremgår det af forældelseslovens § 3, stk. 2: "Var fordringshaveren ubekendt med fordringen eller skyldneren, regnes forældelsesfristen i stk. 1 først fra den dag, da fordringshaveren fik eller burde have fået kendskab hertil."

Om end det er forståeligt, at klageren har glemt ulykkesforsikringen gennem sin faglige organisation, finder nævnet, at klageren ikke har været i en sådan utilregnelig uvidenhed om forsikringens eksistens, at det kan begrunde en suspension af forældelsen, jf. herved også nævnets praksis i blandt andet sagerne 71.650, 75.252 og 75.561.

Nævnet finder, at klageren i hvert fald, da hun modtog godtgørelser for varigt mén fra andre selskaber i oktober og november 2009, var bekendt med, at ulykken den 8/4 2008 berettigede til udbetaling fra en ulykkesforsikring.

Nævnet kan på den baggrund ikke kritisere, at selskabet har anset klagerens krav på forsikringsdækning for forældet forud for hendes anmeldelse til selskabet den 2/10 2014, jf. den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand